

Avigdor Hameiri

Az új próféciaiból

I.

S új dalok szárnyán zúgok el Véled
A porladó vágyak sírja felett.
S áldott ígérekkel sírokat bontunk,
Hogy életre keljen siratott multunk:
Az álmodva-váró Kelet.

S lelkednek fátylát (hogy termékenyüljön
A kétezer éves, televény csend),
Örömet vetve széjjel zilálom:
Váljék valóra a szövődő álom
S mind ami élet és szent.

Pattanó hajnal közeleg bennünk,
Ébred a Humus s ébred a szív,
Sirbontó-hajnal s gyógyító pára
Ráchel anyjának könnycsillogása,
Ki karjait nyújtja és hív.

Éjjeli imák remény-siráma
Újjongó dallammá válik immár;
Ezer uj lelket támaszt a lelkünk
S mind a vérünk, s mind csak mi bennünk
Remélve dalol és vár...

II.

Im, más tájak égét tárom fel néked:
Most küldd el lelked, messze-messze
multra,
Oda: hol újra szövődik az Élet.

Furcsa virány az, mely szemed elé tárul;
Mozog a rögje és ha hiteddel hiszel:
Csodává válik az holnapra márul.

Az ég peremének pirján tükröződik
A boldogság álma, mely oda varázsolott,
Hogy ott mosolyogjon időtlen-időkig.

Nézd: itt egy zöld ág, amott egy ember,
Ki ébredő földjét áldva, ölelve,
A rügyet csókolja szent szerelemmel.

Nézd s ne kérdezd, mi bizsereg benned:
Ez az az ébredő ősz-zidő áldás,
Ez a te véred, ez a te lelked.

Ezer kis élet hastja a földet
Mozdul a karmel, hív a Libános:
Tedd össze kezed s áldásod-küldjed...

III.

Rózsás selyem szálak hullám-ívelése
Áthidalja az én két zsidó lelkemet,
Itt ülök a Nyugat partjainál
S a másik lelkemet öleli a Kelet.

S forró estéken, ha az égre tekintesz
S két rezgő árnyat látsz egy lánggá ölelten,
Áldd meg őket, két zsidó lélek az:
Az én két zsidó lelkem.